КАКО РЕЖИМ МИЛА ЂУКАНОВИЋА МИНИРА СВАКУ ОЗБИЉНУ РАСПРАВУ О НАЦРТУ „ВЈЕРСКОГ ЗАКОНА”

О штакорима и мраку

Реч је о криминално лошем нацрту Закона о слободи вероисповести, најгорем у Европи, неприхватљивом за ма коју стварну цркву и верску заједницу. Најмање што сада треба Ђукановићевом режиму су светлост јавности и квалитетна расправа, аргументима науке и струке. Зато као вашарску мечку водају по Црној Гори свог удбашког распопа, да лакрдијаши и изазива инциденте. Да ни до какве расправе и не дође, па да још за то оптуже Цркву. Стари удбашки зицери. Исто су учинили и када је требало разбити протесте народа због Ђукановићевог признавања отцепљења Косова. Послали су неке своје младиће да каменицама нападну полицајце и тако прекину скуп

Пише: Јован Пламенац

Много гужве дигло се ових дана у Црној Гори након неуспјешно организоване прве јавне расправе о предложеном Нацрту закона о слободи вјероисповијести. Расправу је требало одржати у Бијелом Пољу, али након што је у салу, премалу и препуну, ушао некадашњи, одавно рашчињени свештеник Мираш Дедеић, присутни народ се побунио.

Расправа није ни почела.

Црна Гора је мала, има и мало становника, па се овдје људи добро знају између себе. Тако, ни у овом случају нема изненађења: они од којих је то за очекивати оптужили су Цркву за све што се догодило у Бијелом Пољу. Мртви ладни, у оним медијима који су их очекивано подржали (ни ту нема изненађења), кажу да су вјерници СПЦ „изазвали инцидент".

У духу изјава без икаквог покрића, као када (исти ови људи) кажу да је обнова цркве на врху Румије учинила да у Румијској литији више не учествују римокатолици и муслимани, сада веле да су Мираша вербално напали вјерници СПЦ. Како их само препознаше? И, како то установише ко је вјерник, па још и које вјере. Да им на рукавима нијесу видјели жуте траке?

Наравно, лупетају. Али то ни најмање не смета дијелу црногорских медија да им галантно, а некритички, уступе простор. А то су исти они медији који су исто тако галантно и исто тако некритички уступали простор (а и сада му га уступају кад год што прозбори) Мирашевом ађутанту Стеву Вучинићу (или је у организацији у којој су на служби тај однос обрнут?) када је булазнио о милионима евра који се из манастира Острог преливају у Здравствени фонд Републике Српске, о митраљезима у манастирима и слично болесно.

Исти ти медији, ових дана крцати оптужбама Цркве, заташкавали су предреферендумско насиље уочи „часног и поштеног" вртања независности Црној Гори, односно њеног отцјепљења од Србије. Представници управо тих медија су и ту бруку новинарске професије (сличну овој сада, и многим у међувремену) заташкали у тадашњем Савјету са саморегулацију рада медија у Црној Гори.

Дакле, ништа ново.

Цитираћемо неколико непријатеља Цркве више пута самопосвједочених у јавности:

„Оно што се десило у Бијелом Пољу, а представља својеврсну четничку екстазу ултрадесних клеронационалистичких снага које се противе не само остварењу религијских права и слобода, него и интеграцији Црне Горе у НАТО и ЕУ, а што је све у организацији СПЦ и њених милитантних експонената... СПЦ, која је узурпаторска и окупаторска установа...” (Новак Аџић за Радио „Антена М”)

„СПЦ (је) прије свега политичка организација... њена црквена припадност и вјерска служба служе искључиво за политичке преваре и бављење оном политиком која поништава Црну Гору и црногорски народ.” (Ранко Ђоновић за портал „Аналитика”)

„Политичко тијело Српске православне цркве неупоредиво је организованије од ДПС-а. Уосталом, због свог, никако вјерског него политичког задатка, СПЦ у Црној Гори и постоји. Ко мисли да је њен задатак јеванђеоски превелика је наивчина, да не кажемо и будала.” (Рајко Церовић у „Побједи”)

„Вјерници СПЦ су ме вријеђали... Они који су ме вријеђали нијесу људи већ руља која се скупила са свих страна Црне Горе.” (Мираш Дедеић за портал „Аналитика”)

НА УДБАШКОМ ПОВОЦУ

Овај посљедњи, некада клирик Грчке православне цркве, којег је због многих прекршаја у свештеничкој служби у Риму рашчинио Васељенски патријарх, а када се ставио на располагање црногорској тајној полицијској служби у њеној борби против Цркве предао га проклетству, и у Бијелом Пољу је био на задатку.

Њега, иначе, као на повоцу, водају на разне задатке, што на терену што у медијима,

увијек када Агенција за националну безбједност (бивша Удба), сервис за очување власти Демократске партије социјалиста, процијени да је то потребно. Када га воде у медије, морају и да му напишу што ће да каже. А он, намученик, то једва прочита...

Пуштали су га и на Цетињски манастир, када се, млатећи крстом као тољагом, истакао чувеним „говором", праћеним псовањем „четничке мајке":

„Они служе тамо, њима дозвољавате то. Учерајте ту стоку у манастир, иначе ћу рећи да идемо овдје и да ће крв да падне."

Погледајте **како је то било** . И **ово** .

Ови што се сада згражавају над оним што се збило у Бијелом Пољу, не само које смо цитирали (а таквих је још), него и званичници Министарства за људска и мањинска права, Омбудсман, медији који служе као оружје за борбу против Цркве..., овај напад на Цетињски манастир су ћутали. Као да су голубови летјели око Манастира, а не на њега јуришали Мирашеви сатрудници на удбашкој њиви, сабрани из Подгорице, Никшића, Котора... (само не са Цетиња, јер Цетињани више не нападају на Манастир, откад су им они који су то радили помрли).

Тим људима никакав прекршај није ни насиље Мирашевих сатрудника, на примјер, на Ивановим Коритима, и то сваке године. Ево како то изгледа – **Мирашевци јуришају на цркву док дјеца која су дошла на Литургију плачу**
.

Њима је све у реду и када Мирашевци обијају цркве по Катунској нахији. Сасвим им је било у складу са достигнућима НАТО цивилизације коју прокламују и када је Мираш, у пратњи полицајаца у џиповима, који су блокирали село, уз шенлучење упао у Дупило у Црмници и када је човјек који је чувао кључ од цркве тај кључ сакрио у међи, у страху да му га ови насилници не отму.

А за осуду им је када црногорски народ неће да прихвати рог умјесто свијеће, када неће

да прихвати превару звану „Црногорска православна црква”, превару као што је био и референдум на којем је, уз предреферендумско насиље, настала држава у чије име то раде.

КАО ПИЛЕ У КУЧИНЕ

Ето, тог Мираша су довели у Бијело Поље. То је био удбашки зицер. Није могло да омане. Народ је гадљив на Мираша и процес је неминовно одмах кренуо, тек што се он појавио. То је као када човјек поједе нешто покварено.

То је иста удбашка фора као што је била она када су растурили протестни скуп у Подгорици, након што је црногорска Влада признала Косово за независну државу. Умјесто Мираша, тада су довели неке своје младиће, који су претходно у близини лагеровали гомилу каменица којима су гађали полицајце и тако прекинули скуп.

Тада су разбили отпор опозиције и народа. Сада су изазвали неред који им је био потребан као оправдање за неодржавање јавне расправе о Нацрту закона о слободи вјероисповијести. Да би тај скаредни нацрт претворили у закон, најмање им је потребна свјетлост јавности. Штакори беспрекорно функционишу у мраку.

Тај Нацрт закона, оличење безакоња, хвале управо ови који су дигли галаму на Цркву због нереда у Бијелом Пољу и који су оћутали сва вишегодишња Мирашева непочинства. На сва уста га хвали и Мираш – да симфонија непријатељства према Цркви Христовој у Црној Гори буде потпуна.

Готово идентично као у Бијелом Пољу догодило се и у Котору неколико дана касније.

Поново су привели Мираша, поново је народ реаговао. Али, Мираш је овога пута показао сво своје црногорско витештво – **распалио је шаком једну старицу по лицу, па онда и спољном страном шаке**
.

Иако се на видео снимку лијепо види што је урадио, ови који га све вријеме којевитезају и тимаре потрудили су се да у медијима ствар загладе.

„Та бабетина је дошла из Бијеле и неко је платио да буде ту. Не треба је жалити јер је дошла по наруџби, она ме је пљунула, ја је нисам ударио већ сам јој ставио руку на уста", рекао је Мираш за CdM.

„У Котору је била једна група фанатичних присталица СПЦ, који су урадили све да направе неред. Ја се стварно не сјећам да ли сам закачио некога у тој гомили која ме је јурила. Мени је искрено жао ако сам ударио старицу или било ког другога јер, једноставно, смо се пробијали кроз руљу и спасавали живу главу. Стварно ми је жао али нијесам низашта крив", рекао је Мираш за портал „Аналитика".

Е, сад, да ли „не треба жалити бабетину", или је Мирашу „искрено жао старице", да ли је „бабетини ставио руку на уста" или се „не сјећа да ли је закачио некога у тој гомили која га је јурила", требало би замолити Бебу Поповића да рашчивија.

Портал „Аналитика" на особен начин гледа овај видео снимак: „На снимку ТВ Нови се види како се митрополит Михаило (тако они, од милоште, зову Мираша – прим. Ј. П.) пробија кроз гомилу. У једном моменту се старија жена испријечила испред њега у намјери да га пљуне што, како се види на снимку, и чини. Митрополит ЦПЦ инстинктивно поставља руку, удара старицу и наставља да бјежи од присталица СПЦ."

Виде старичину пљувачку, а не виде Мирашеву шаку по њеном лицу, и то два пута. И опет виде жуте траке на рукавима људи које је Мираш својим присуством испровоцирао, опет знају да су то „присталице СПЦ".

Очито, и Мираш и његови медијски покровитељи уплели су се као пиле у кучине. Као да нико други нема очи да погледа на видео снимку што се заиста догодило, па сви њима вјерују на часну црногорску ријеч.

Операција „Закон о слободи исповијести" управо се изводи јер је Демократска партија социјалиста, која ужасно дуго влада овим народом, у великим проблемима: пуца јој коалиција, а опозиција из институција излази на улице.

Румијска црква, на коју су се увијек наваљивали када је власт у Црној Гори имала проблема, наравно уз помоћ истих ових који су сада устали у борбу против Цркве, овога пута може да одахне – замијенио је Нацрт закона о слободи вјероисповијести. **<**

(Извор: **www.mitropolija.com** . Обрада и опремање: „Нација Прес")

Објављено: недеља, 13. септембар 2015, 23:57h